

Camera con vista

2016. szeptember 23-án friss harmadévesként Olaszországba utaztam, hogy az őszi félévet az Erasmus+ program keretében Padovában tölthessem. Majd 5 hónappal később életem egyik legnehezebb lépését kellett megtennem, amikor felszálltam a Magyarország felé tartó buszra, mind a 4 (átlagos ember súlyát kitevő) táskámmal. Az előtt az 5 hónap előtt is tudtam, hogy rengeteg intenzív élménnyel és „Kiemelten Fontos” címkékkal megtűzdelt emlékekkel, soknyelvű baráttal fogok gazdagodni, de az érzelmi kötődés, - ami menthetetlenül kialakul-, százszorosára felerősíti ezeket a kapcsolódásokat. Felejthetetlen lehetőséget kaptam azzal, hogy kiléphettem a megszokott kis zónámból, és ez rengeteg változást hozott a személyiségemben, az életemben.

Padováról elfogultként tudok már csak nyilatkozni: gyönyörű, ezerszínű, életteli város telis-tele csodálatos, fotózás szempontjából főleg megunhatatlan látnivalókkal. A dolce vita jelszót nem nehéz kitűzni, hiszen minden harmadik üzlethelyiségben kávézó vagy cukrászda található, így nagyon nehéz csak úgy céltalanul lófrálni az utcán, - és nem is érdemes ellenállni a kísértésnek. Már egy egyszerű élelmiszerboltban is annyira gusztán kínálják a termékeket, a piacról és a Palazzo della Ragione oldalában található árusokról nem is beszélve. Itt hiábavaló kísérlet a diétázás, muszáj enni! Minél több olasz különlegességet kipróbálni, mert szerintem az ételeik nélkül nem is lehet igazán az olaszokat megismerni.

A legnépszerűbb közlekedési eszköz a bicikli. Mindenki azzal jár, mivel minden kényelmes távolságon belül van, és így nem kell várni a fura menetrenddel rendelkező buszra. Nagy hagyománya van a „recyclingnak” (itt: bicikli cserekereskedelem), akárcsak Hollandiában, ezért jutányos áron egészen könnyen hozzá lehet jutni egy biciklihez, de majdnem ilyen könnyű elveszteni is a már megszeretett járművet. Tanácsolom, hogy a bicikli mellé érdemes befektetni egy biztonságos zár megvásárlásába.

Kollégiumot nem kaptam, úgyhogy a szállást magamnak kellett intéznem. Szerencsére az egyetem küldött pár hasznos linket, ahonnan nagyjából 2 hét leforgása alatt meg is találtam az új otthonomat. Az oldalakon sok-sok lakás-, szobalehetőség közül lehetett válogatni, azt nem mondom, hogy minden egyes hirdető szorgalmasan válaszolt a leveleimre, de a kitartó keresésnek meglett az eredménye. Megjegyezném, hogy a legtöbb apartmanért (főleg a duplaágyas szobákért – legyen az akár a városközpontban) nem is kérnek el magasabb bérleti díjat, mint a kollégiumi szobákért.

A Padovai Egyetem Pszichológia Intézete az új kampuszon található, két saját épülettel is rendelkezik. Fehér színű, abszolút modern hely, az elő hetekben nem győztem rácsodálkozni mindenre. Minden szinten van egy tágas kis aula, onnan nyílnak a tantermek. Minden kis

aulában van egy tévéképernyő, ami kivetíti, hogy melyik teremben melyik tanár tart órát, valamint hány férőhely van még a könyvtárban. Nagyon hasznos találmány, főleg félévkezdésnél, nem kell végigjárni az összes terem sűrű elnézések között, hogy hol is van az a bizonyos tanóra...

Attól, hogy előre látatlanban kell megválasztani a tanórákat, nem kell tartani. Az első hetek arra szolgáltak, hogy eldönthessem végül melyik órákat szeretném felvenni. Itt a szabadon választható órákra is jóval több férőhelyet biztosítanak, valamint a tanárok is segítőkészek és rugalmasak voltak, amikor 1-1 órára kicsivel később tudtam csak bekapcsolódni. Nagy boldogság (és kellemes csalódás) volt nekem, hogy a tanárok valóban nagyon jól beszéltek angolul, és kökeményen végig is vezették ezt minden alkalommal. Úgyhogy mind a három órán számos angol szakkifejezéssel találkozhattam, így nemcsak a hétköznapi, hanem a „szakmai” nyelvtudásom is fejlődhetett az ott töltött idő alatt.

A szabadidős szórakozásunkról az ESN csapata gondoskodott, akik már a félév első hetétől kezdve igyekeztek minket segíteni a beilleszkedésben. Számtalan eseményt szerveztek nekünk, mint például: nemzetközi bulikat, éjszakai sétákat, bőrkóstolót, vacsorapartit, városnéző túrákat. Nagyon ajánlom a programjaikon való részvételt, mert még ha volt is egy kis kényelmes csúszás, szervezetlenség az elején, akkor is remek alkalom volt, hogy még több emberrel, kultúrával találkozhasak, valamint arra is szuper volt, hogy egy odavalósi, beavatott társaságtól ismerhessem meg az olasz életet. Később pedig, amikor már volt egy kis összeszokott csapatunk, meg is jött a bátorságunk, hogy magunk szervezzünk kirándulásokat különböző városokba. Olyan városokban jártam, mint Bologna, Ferrara, Trento, Bassano del Grappa, Merano, Velence és ezzel még nincs vége. Egy-egy hely, amelynek mindegyike egy élményt rejtő kincsesdoboz. Úgyhogy menni, menni, látni kell minél több helyet! Mivel ez egy ritkán vissza nem térő alkalom, hogy ilyen közeli távolságból elérhetőek legyenek ezek a gyönyörű olasz helyek.

Végezetül is csak annyit tudok mondani, hogy a Padovában töltött idő a legmeghatározóbb, legfordultatosabb, legcsodálatosabb hónapjai voltak az életemnek. Nagyon hálás vagyok az itt kovácsolódott barátságaimért, melyek tovább fokozták az élmények felejthetlenségét. Azt már tudom, hogy a következő nyáron nem győzzük majd látogatni egymást.

Mást nem is tudok, mint ajánlani az Erasmus+ programot!

Ha kérdésed van, szívesen fogadom: írd nekem a schreng.borbala@gmail.com címre, vagy keress meg Facebookon.